

paa alt, hvad der vedrører en Husmoders eller Moders Gerning, og saa en skønne Dag indtræder de i Ægteskabet og Miséren er der.

Og kaster vi nu Blikket paa Døtrene fra de *smaa Hjem*, ja fra de fattige Hjem, saa er Forholdet ganske det samme, eller maaske endnu værre. De unge Piger gaar fra Skolen nu til Dags helst ud i en *Forretning* eller paa en *Fabrik*. Nogle prøver sig frem som Tjenestepiger — de allerfleste uden at kunne noget. Saa mødes de i Nutidshjemmene ofte med Fruer, som ikke selv har de fornødne Kundskaber til husligt Arbejde — mange unge Koner forstaar jo ikke at lægge Arbejdet til Rette saadan, at Tiden slaar til. Naar nu dette er prøvet, og Udgangen er blevet et sørgeligt Resultat *for begge Parter*, saa er det forkastet at være Tjenestepige (hvilket egentligt er det allerbedste — vel at mærke, naar baade Fruerne og Pigerne forstaar deres Gerning -- og saa efter dette gaar Vejen sikkert til Forretning eller Fabrik, meget ofte til Ulykke og Elendighed. Og indgaaes en Dag Ægteskab, ja, hvad kan saa saadan en stakkels Pige af huslig Gerning — *hvilke Betingelser har hun for at kunne styre et Hus med smaa Midler eller passe og opdrage et Barn?*

*Der er visse Forudsætninger, som maa til for at bygge et Hjems Velfærd og Lykke op*, — ikke alene sjælelige men ogsaa rent materielle Betingelser er nødvendige for at underbygge et Hjem, om de ikke skal falde for de første Storme, hvilket desværre alt for ofte er Tilfældet i Nutiden.

Nej, det er ikke uden Grund, at Fællestyrelsen har ønsket denne Sag paa

Dagsordenen; det er sikkert paa Tide at tage dette Spørgsmaal op til Drøftelse, om vi ikke bør indføre en tvungen Uddannelse med det Formaal, at dygtiggøre Kvinderne til en Husmoders og Moders Gerning og bl. a. faa undersøgt, *hvad der tilfører Samfundet størst Værdi (for gifte Kvinders Vedkommende) — Hjemmets Arbejde eller Selverhverv*.

Et er sikkert, vi Kvinder maa værne vore Hjem. *Hjemmet er Forskolen til Samfundet*. Det, som Børnene og de unge ser og lærer i Hjemmene, *det er det*, de senere skal føre ud i Samfundet — *det er det* — de skal leve Livet paa — derfor er det nødvendigt, at vore Hjem er gode Arnesteder.

At Øjeblikket er gunstigt for at føre dette Spørgsmaal frem, er jeg ikke i Tvivl om, naar jeg ser, at *Folketinget i dette Foraar for nylig har taget under Overvejelse Spørgsmaalet om Skoler for den konfirmerede Ungdom*. Umuligt var det maaske ikke, at man kunde faa disse to Ting til at mødes, jeg er ganske overbevist om, at der vil findes Mænd i Rigsdagen, som vil tage vel imod denne Sag. Om den slaar an, vil jo sikkert bero paa, hvordan K. K. F. vil tage den op og føre den frem.

Naar vi tænker os, at Undervisningen skal være *tvungen*, saa er det *kun*, fordi vi ønsker, at *alle* Kvinder skal have disse fornødne Kundskaber; hvis det ikke bliver *Tvang*, saa vil det kun blive den Del af Kvinderne eller Hjemmene, som i Forvejen har Blikket aabent for, at de maa og bør tage dette som en Pligt imod Samfundet. Hvad gør dog det, at en Del Kvinder, som maaske ikke faar Brug for det, kommer til